

Cô Kim-Cuong

CHIỀU-MƯA

BIÊN-GIỚI

Nhạc và lời : Vi-Dân

Kính tặng các ~~Chị em~~ một nắng hai sương lao
mình nơi tiền tuyến, dâng mình cho đất nước và các
Bạn thanh-niên sắp khoác chiến. Kỷ-niệm ĐỒNG-
THÁP-MƯỜI (Biên-giới Việt—Cambod 1956).

NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG

Bạn TRẦN-VĂN-TRẠCH :

Các nhạc phẩm của NGUYỄN-VĂN-
ĐÔNG là những tiếng lòng thiết tha thành
khăn làm cho tôi mến Nhà nhạc sĩ đó, tuy
son trẻ nhưng nhiều sống thực.

Cô KIM-CƯƠNG :

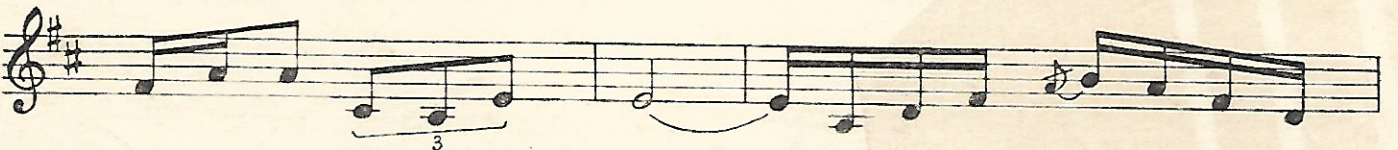
Hình ảnh Anh ~~đi~~ qua PHIÊN-
GÁC ĐÊM-XUÂN và SẮC-HOA MÀU-
NHỚ làm xúc-dộng lòng người. CHIỀU-
MƯA BIÊN-GIỚI: một niềm thương-cảm
động lại ở tim tôi.

Chiều mưa biên giới Anh đi về đâu ? Sao còn đứng ngóng nơi Giang

đâu ? Kia rừng chiều âm u rét mướt, chờ người về vui

trong giá buốt, người về bơ vơ. Tình anh theo đám mây trôi chiều

hoang. Trăng còn khuyết mấy hoa không tàn. Cờ về chiều tung bay phất

Ấn-phẩm của VI-DÂN
Tác-giả giữ bản quyền

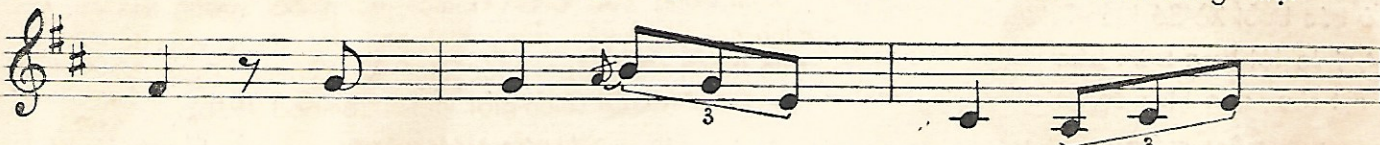
Cấm tất cả mọi sự in lại,
đặt lời ca khác.

phời, gọi lòng này thương thương nhớ nhớ bầu trời xanh lơ. Đêm

êm, chiếc bóng bên trời, vàng trắng xẻ đôi, vẫn in hình bóng một

người. Xa xôi, cánh chim tung trời, một vùng mây

nước, cho lòng ai thương nhớ ai. Về đâu anh hơi mưa rơi chiều

nay? Lung trời nhớ sắc mây pha hồng. Đường rừng chiều cô đơn chiếc

bóng, người tìm về trong hơi áo ấm: gọi niềm xa xăm.

Người đi Khu chiến thương người hậu phương. Thương màu áo gửi ra sa

trường. Lòng trần còn tơ vương Khanh tướng thì đường trần mưa

bay gió cuốn còn nhiều Anh ơi! Chiều mưa biên giới anh đi về...

Nhạc phẩm " **Chiều Mưa Biên Giới** " của **Vi-Dân** ấn hành lần thứ
nhứt 10.000 bản Ngoài ra còn in thêm 50 bản trên giấy tốt để tặng.